mandsfagforenings retsstilling, hvorfor den ikke kan være genstand for et af denne fagforening indbragt annullationssøgsmål.

2. I henhold til Domstolens procesreglements artikel 38, stk. 1, litra c), skal stævningen indeholde søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Den omstændighed, at en stævning ikke nærmere angiver de søgsmålsgrunde, som sagsøgerens påstande hviler på, og navnlig at den ikke, når det drejer sig om en erstatningspåstand, angiver karakteren af det påståede tab samt årsagen hertil, indebærer, at erstatningspåstandene må afvises.

DOMSTOLENS KENDELSE (Sjette Afdeling)
3. december 1992 *

I sag C-322/91,

Association of Independent Officials for the Defence of the European Civil Service/Association des fonctionnaires indépendants pour la défense de la fonction publique européenne (TAO/AFI), Bruxelles, ved advokat Éric J. H. Moons, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lucy Dupong, 14 A, rue des Bains,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent John Forman, som befuldmægtiget, og med valgt adresse hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af den afstemning, som Kommissionen afholdt den 18. oktober 1991, og hvorved den opfordrede personalet til at udtale sig om det forlig, som De Faste Repræsentanters Komité i Rådet og personalerepræsentanterne havde indgået vedrørende metoden for tilpasning af lønningerne for tjenestemænd,

har

* Processprog: engelsk.

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.N. Kakouris, og dommerne G.F. Mancini, F.A. Schockweiler, M. Diez de Velasco og P.J.G. Kapteyn,

generaladvokat: C. Gulmann
justitssekretær: J.-G. Giraud,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Den 30. oktober 1991 har Andrew Macrae Moat, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, på den ene side, og Association of Independent Officials for the Defence of the European Civil Service/Association des fonctionnaires indépendants pour la défense de la fonction publique européenne (TAO/AFI), på den anden side, anlagt sag mod Kommissionen ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

2 Søgsmålet fra Moat er indbragt i henhold til artikel 90 og 91 i vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, mens søgsmålet fra TAO/AFI er indbragt i henhold til EØF-traktatens artikel 173.

3 Under sagen er der for det første nedlagt påstand om annullation af den afstemning, som Kommissionen afholdt den 18. oktober 1991, og hvorved den opfordrede personalet til at udtale sig om det forlig, som De Faste Repræsentanters Komité i Rådet og personalerepræsentanterne havde indgået vedrørende metoden for tilpasningen af lønningerne for tjenestemænd, og for det andet, at TAO/AFI og andre fagforeninger samt faglige sammenslutninger kendes berettiget til at fortsætte forhandlingerne i henhold til Rådets afgørelse om indførel se af en

samrådsprocedure, som blev vedtaget på Rådets 713. møde den 22. og 23. juli 1981, og, for det tredje, at Kommissionen tilpligtes at betale TAO/AFI en eksemplarisk erstatning på1mio. BFR.

4 Da Retten har anset sig for inkompetent til at træffe afgørelse vedrørende et søgsmål indgivet i henhold til traktatens artikel 173, har den ved kendelse af 4. december 1991 henvist sagen til Domstolen, for så vidt denne er anlagt af TAO/AFI.

5 Ved særskilt dokument, indleveret til Domstolens Justitskontor den 28. februar 1992, har Kommissionen påstået sagen afvist i henhold til procesreglementets artikel 91, stk. 1, og anmodet Domstolen om at tage stilling til formalitetsindsigelsen uden at indlede behandlingen af sagens realitet. Kommissionen har til støtte herfor anført, at den afstemning, som anfægtes under sagen, ikke er en akt, der kan gøres til genstand for et søgsmål i henhold til traktatens artikel 173, stk. 2, og at afstemningen under alle omstændigheder var uforbindende.

6 Den 2. april 1992 har TAO/AFI fremsat sine skriftlige bemærkninger vedrørende formalitetsindsigelsen i henhold til procesreglementets artikel 91, stk. 2.

7 I medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 3, har Domstolen besluttet at træffe afgørelse i sagen uden mundtlig forhandling, idet den har fundet at være tilstrækkeligt oplyst derom ved parternes skriftlige indlæg.

Annullationspåstandene

8 Ifølge fast retspraksis foreligger der retsakter eller beslutninger, der kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål i medfør af traktatens artikel 173, når foranstaltningerne har retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling (jf. dom af 11.11.1981, sag 60/81, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 2639, præmis 9).

9 Den afstemning, som Kommissionen afholdt, var imidlertid alene en intern foranstaltning, som ikke medfører forpligtelser for nogen til at deltage deri. Foranstaltningen kunne derfor ikke have nogen direkte og øjeblikkelig virkning for sagsøgerens retsstilling.

10 Det må herefter fastslås, at TAO/AFI's påstand om annullation ikke er rettet mod en retsakt, som indeholder et klagepunkt mod denne, hvorfor sagen må afvises.

Påstandene om TAO/AFI's ret til at fortsætte forhandlingerne

11 Med disse påstande ønsker TAO/AFI, at Domstolen tilpligter Kommissionen at fortsætte forhandlingerne med fagforeningerne og de faglige sammenslutninger i overensstemmelse med den procedure, som er fastsat ved Rådets afgørelse om indførelse af en samrådsprocedure, der blev vedtaget på dets 173. møde den 22. og 23. juni 1981.

12 Ifølge fast retspraksis kan Domstolen ikke udstede pålæg til administrationerne for Fællesskabernes institutioner. Følgelig må denne del af TAO/AFI's påstand afvises.

Erstatningspåstandene

13 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale den faglige sammenslutning en erstatning på 1 mio. BFR, men har ikke i stævningen, således som krævet efter procesreglementets artikel 38, stk. 1, litra c), angivet de anbringender, som den ønsker at gøre gældende til støtte for sine påstande, og har navnlig hverken nærmere angivet karakteren af det tab, den påstår at have lidt, eller den skadegørende handling.

14 Følgelig må TAO/AFI's erstatningspåstande afvises.

Sagens omkostninger

15 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derefter pålægges at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 3. december 1992.

J.-G. Giraud

Justitssekretær

C.N. Kakouris

Formand for Sjette Afdeling